

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001
Тел: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-63
E-mail: themis@minjust.gov.ua
http://www.minjust.gov.ua
Код ЄДРПОУ 00015622

Органам за списком

№ _____
На № _____

Щодо виконання рішення Європейського суду
з прав людини у справі «Гарумов проти України»

06 червня 2019 року Європейським судом з прав людини (далі – Європейський суд) було ухвалено остаточне рішення у справі «Гарумов проти України» (заява № 70043/17).

У цьому рішенні Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) у зв'язку з ненаданням органами влади належної медичної допомоги заявнику під час тримання його під вартою та порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з продовженням строку тримання заявника під вартою на підставах, які не можуть вважатися «достатніми» та «відповідними» (стислий виклад рішення додається).

Сума відшкодування, яку Уряд України повинен сплатити на виконання зазначеного рішення Європейського суду, становить 10 000 (десять тисяч) євро.

Відповідно до пункту 1 статті 46 Конвенції та статті 2 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» рішення Європейського суду є обов'язковими для виконання.

Під виконанням рішення Європейського суду слід розуміти виплату відшкодування, а також вжиття державою додаткових заходів індивідуального характеру, спрямованих на усунення конкретного порушення, визначеного в рішенні Європейського суду; та заходів загального характеру, спрямованих на усунення підстави для надходження до Європейського суду аналогічних заяв проти України у майбутньому.

За цими критеріями КМ РЄ здійснює оцінку виконання державою рішень Європейського суду, виходячи з інформації, наданої державними органами щодо заходів, вжитих на виконання вказаних рішень. Відповідні положення закріплені у Правилах Комітету міністрів Ради Європи щодо контролю за виконанням рішень Європейського суду та умов дружнього врегулювання (10 травня 2006 року).

Обсяг та суть заходів загального та індивідуального характеру, необхідних для виконання кожного конкретного рішення Європейського суду

Вх. №	2696	20 19
10	04	
кількість аркушів:	2	додаток
додаток	3	

247707

10.07.2019

безпосередньо залежать від характеру порушень, констатованих Європейським судом.

З огляду на зазначене, а також на характер порушень, встановлених Європейським судом у справі «Гарумов проти України», з метою забезпечення належного виконання рішення Європейського суду у цій справі та попередження аналогічних порушень у майбутньому прошу:

1. не допускати надмірно тривалого та необґрунтованого тримання осіб під вартою;
2. повідомити, яким чином було покращено практику працівників національної поліції та прокуратури з метою недопущення незаконного, необґрунтованого та тривалого тримання під вартою. Надати відповідні статистичні підтверджуючі дані;
3. врахувати зазначену інформацію в роботі та довести висновки Європейського суду у вказаній справі до відома працівників національної поліції та прокуратури;
4. Національну академію внутрішніх справ України та Національну академію прокуратури України – забезпечити включення рішення Європейського суду у цій справі до програм підготовки та підвищення кваліфікації працівників правоохоронних органів та прокуратури.

З метою забезпечення належного звітування КМ РС прошу повідомити про результати розгляду цього листа до 22 липня 2019 року.

Крім того повідомляю, що найближчим часом автентичний переклад вказаного рішення Європейського суду буде надрукований у збірнику нормативно-правових актів «Офіційний вісник України» та розміщений на офіційному сайті Міністерства юстиції України.

Додаток: Стислий виклад рішення Європейського суду у вказаній справі.

**Заступник Міністра –
Уповноважений у справах
Європейського суду з прав людини**

Іван ЛІЩИНА

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ГАРУМОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF GARUMOV v. UKRAINE)

(Заява № 70043/17)

Стислий виклад рішення від 06 червня 2019 року

У червні 2017 року заявника затримали за підозрою у викраденні людини. Печерський районний суд міста Києва (далі – районний суд), погодившись з наведеними слідчим підставами, обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Заявника помістили до Київського слідчого ізолятора (далі – СІЗО). З різних підстав строк тримання його під вартою під час досудового слідства неодноразово продовжувався.

У грудні 2017 року Кагарлицький районний суд Житомирської області (далі – суд першої інстанції) залишив без змін обраний заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, посилаючись на ті самі підстави, що й на стадії досудового слідства. Під час розгляду справи судом першої інстанції строк тримання заявника під вартою неодноразово продовжувався з аналогічних підстав.

Заявник неодноразово звертався до суду з клопотанням про зміну запобіжного заходу на домашній арешт, у тому числі і з посиланням на незадовільний стан здоров'я. Через поганий стан здоров'я на судові засідання заявника привозила карета швидкої допомоги. Суди не розглянули його аргументи.

3 липня 2017 року заявник проходив лікування у медичній частині СІЗО у зв'язку з інсультом. Йому було призначено медикаментозне лікування та рекомендовано стаціонарне лікування, однак СІЗО цю рекомендацію не виконав. Заявник переніс ще один інсульт. Через тривалий час заявника було переведено на лікування до спеціалізованого медичного закладу. У 2018 році заявника визнали інвалідом другої групи.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на ненадання йому належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Також заявник скаржився за підпунктом «с» пункту 1 та пунктами 3 і 4 статті 5 Конвенції на свавільність та безпідставність рішень національних судів щодо тримання його під вартою.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що невинуваті затримки у наданні органами влади заявнику медичної допомоги після встановлення його захворювання, незабезпечення його поміщення до лікарні для додаткового обстеження і стаціонарного лікування та подальше погіршення стану його здоров'я є достатніми ознаками серйозної неспроможності держави-відповідача надати йому належну медичну допомогу під час тримання під вартою. Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції.

Щодо скарг заявника за підпунктом «с» пункту 1, пунктами 3 і 4 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що не розглянувши конкретні факти ситуації заявника та по суті посилаючись постійно на тяжкість інкримінованих йому обвинувачень, органи влади продовжували строк тримання заявника під вартою до розгляду його справи судом на підставах, які не можуть вважатися «достатніми» та «відповідними» та констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Оголошує* прийнятними скарги заявника за статтею 3 Конвенції на відсутність доступу до належної медичної допомоги під час тримання під вартою та скарги за пунктом 3 статті 5 Конвенції;
2. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції;
3. *Постановляє*, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції;
4. *Постановляє*, що:

- (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 10 000 (десять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
- (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»